

28.2.2010

Ahoj Aničko!

Tuším, že až obdržíš tento dopis, budeš se velmi divit, kdo ti píše. V době, ve které žijíš, si jistě nepíšeš dopisy často. Píše jich asi používáte různé elektronické schránky, které jsou mnohem rychlejší. Ale abych se vlastně představila, jsem svoje minulost - Anička. Nechápeš? Ty jsi vlastně já a já jsem ty. Možná, že až si přečteš tento dopis, budeš mi chtít napsat. Budeš mít spousty otázek a věcí, co bys mi chtěla říct. Ale ať se budeš ptát svých kamarádek, rodičů, známých, v obchodech, na poště či dokonce pana prezidenta, nikdo ti neřekne, jak se píše do minulosti. Ale proč ti vlastně píši? Chtěla jsem se ti připomenout. Nevím, jaké máš teď nájmny nebo kde pracuješ či studuješ. Leda stále bydlíš doma v Prare 2 nebo jsi se odstěhovala, ale chtěla jsem se ti připomenout, jaké jsi měla nájmny ve dvanácti letech, jaké jsi měla sny, jak vypadal tvůj každodenní život a jaké bylo prostředí kolem tebe, které jsi si někdy přála tolik změnit. Ale kde mám vlastně začít? Je toho

freedom
wild horse

Solik, že do jednoho dopisu se všechno ani ne-
vejde, tak se prosím neřeb, když vynechám něco,
na co si rovnou vzpomínáš. Tak, abych už rača-
la. Dnes je 28.2.2010 a píše ti tento dopis. Dnes budu
muset dopsat obsah knížky do Čtenářského deníku
a budeme luxovat. Včera jsme byli v Hostivari-
na babičkou a dědou. Děda vyndal z komory
krabici, ve které bylo plno trampských věcí a
odznaků. Nevím, jestli si na to pamatuješ, ale
s Kamilkou jsme věci v ní prohlížely a moc
se nám to líbilo. Prohlédly jsme si v ní vše-
chno. Například v ní byly již zminované odr-
naky, na dřevě nakreslené obrázky, různé vlaj-
ky či vyřezávané, malá kytara a hokejka. S babič-
kou a dědečkem jsme byli také na procházce,
podívali jsme se na rasklený balkón a tele-
fonovali jsme přes počítač, takže jsme viděli
i „video“ toho na druhém konci. Líbá by jsme
měli jít do Národního muzea na výstavu o
vzniku Planety Země a života na ní. A tvé (a ná-
roveň moje) rájmy? Ráda jsi jezdila k Setě Vlas-
tě, kde ses učila jezdit na koni a pomáhala
jsi. Vždy ses tam moc těšila a odpočítávala dny,

kdy tam pojeděš. Také jsi moc ráda čela a
„slabou“ knížku jsi přečela i na jeden nebo
dva dny. Moc jsi měla ráda přírodu, zvířa-
ta a ráda jsi jezdila na venkov, do lesů,
do přírody. S Hamilkou jste občas něco dělaly
podle knížky „1 rok správného nálesáka“. Učily
jste se morseovku, pochodové písně, urly
či obrázkové písmo. A abych nepamněla,
kupovala jsi si časopisy o koních, knížky,
mo prostě rájímala jsi se hodně o koně. Na
závěr ti chci jen připomenout, že jsi si
přála, aby bylo víc přírody, lesů, luk a polí.
Aby lidé méně ničili přírodu, obyčejně nestavě-
li a nekáceli lesy. Bohužel už budu mu-
set končit. Dočkáš mi papír a na chvíli půj-
deme spát. Můžeš však vzpomínat dál nebo
se snažit změnit něco kolem sebe a já ti
možná zase někdy napíši. Tak ahoj snad
někdy přistě svoje
minulost
Anička

8.3.2010

Ahoj Aničko!

První dopis ti již jistě došel a já jsem se rozhodla, že ti napíši ještě jednou. Tentokrát ti budu pokládat i otázky, protože i když o tom silně pochybuji, co kdyby se ti máhodou povedlo objevit cestu, jak mi napsat. Možná, že to budou vědět mudrci nebo staří moudří učenci. Ale teď si uvědomuji, co když jsi zapomněla, kdo jsem? Dobrá tedy, připomenu se ti. Jsem Anička - tvoje minulost. Dnes je 8.3.2010 a jarní prázdniny už skončily. Já jsem teď ve škole a dostali jsme na úkol napsat sobě samému o 10 let staršímu. Je to soutěž s Českou poštou. Kdyby tato soutěž nevyhlásila, asi by mě nenapadlo ti napsat. Pamatuješ si, jak jsem ti psala, že jsme byli v Kostivci na babičkou a dědou, a jak jsme „prozkoumávali“ krabici plnou trampských věcí? Jistě ano. Chtěla jsem se tě repeat, zda stále ještě prohlížíte s nadšením staré krabice plné „kouzelných“ věcí. A máte ještě staré pídy plné „tajemství“? Určitě si

freedom
wild horse

vzpomínáš, že v minulém dopise jsem ti psala,
že půjdeme do Národního muzea. Nakonec jsme
nebyli jenom v části s výstavou o vzniku Plane-
ty Země a životě na ní, ale i v jiných částech.
Ale co ti o tom budu vykládat, to si určitě pa-
matuješ, tak tě tím nebudu nudit. A máte
ještě vůbec knížky? Já si teď nedovedu před-
stavit, že bych nedržela knížku v ruce, ale čítala
jeť v počítači. Ale v tvé době je to jistě možné.
A teď mě napadá, jezdíte ještě vůbec v autech?
Nebo místo nich se vonášíte v lepších strojích
nad vorovkou? Nebo máte místo aut letadla?
My teď ještě jezdíme v normálních autech, ale
za 10 let se toho dá hodně vymyslet a vynalézt.
Vždyť před 10 lety se soubory v počítači do
počítače přetahovaly jen disketou. CD již sice
také račínaly, ale byly velmi drahé. Tajímalo by
mě, zda jsi šla na střední školu „dostihového
sportu a jezdectví“ ve Velké Chuchli, jak jsi si
přála. A zda máš stále ráda koně a rájímáš se
o ně? Chtěla jsem ti ještě napsat, že jsi ráda
fotila - digitálním foťákem, který jsi dostala
k Vánocím. Tento dopis jsem ti dopisovala

doma, protože ve škole jsem to nestihla. Je mi
to moc líto, ale budu muset končit. Ještě se mu-
sím donaučit přírodopis - Korijsé. Doufám, že
se ti podaří zjistit, jak mi odepsat a brzy mi
napíšeš. Kdyby jsi to nezjistila a opravdu to
nikdo nevěděl, neroufej. Budu ti psát dál.

Tvoje

minulost Anička

Anna Petrušková 6. třída

Anna Petrušková (12let)
ZŠ a MŠ Resslova 10
120 00 Praha 2